

Dr. Marczell Mihály:

KÁRMELHEGYI BOLDOGASSZONY ünnepe

(júli.16.)

(1954)

I. sorozat: vasárnapok, ünnepnapok

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

82. kötet

TARTALOMEJEGYZÉK

TARTALOMEJEGYZÉK.....	2
Előszó.....	3
Kissé kidolgozottabb beszédek.....	3
1. beszéd: Kincsekkel indulunk.....	3
2. beszéd: Kármel virágszájai.....	4
Rövid beszédvázak.....	4
1. beszéd: Kármel, a hegyek „törpéje”, vagy „óriása”?.....	4
2. beszéd: A magasságok áhítóói.....	4
3. beszéd: Ahol „színeben elváltozik az élet”.....	4
4. beszéd: A csúcsok és ormok légköre.....	4
5. beszéd: Az „Úr tiszta hópelyhei”.....	5
6. beszéd: Ahol „ég és föld más színben látszik”.....	5
7. beszéd: A csend birodalma.....	5
8. beszéd: Kármel virágai között.....	5
9. beszéd: Kármel lelke.....	5
10. beszéd: Munkahely – e a Kármel magánya?.....	5
11. beszéd: Elszakadva – a közösségtől?.....	5
12. beszéd: Az egybefonódás valósága.....	5
13. beszéd: A kármeli kapu.....	5
14. beszéd: A kármeli beöltözés.....	5
15. beszéd: Quid faciunt?.....	6
16. beszéd: Ez is „Szent Szűz tisztelet”?.....	6
17. beszéd: A sötét köntös.....	6
18. beszéd: A sarutlan talpak.....	6
19. beszéd: Az olvasó ereje.....	6
20. beszéd: Az önsanyargatás.....	6
21. beszéd: A terítetlen asztal.....	6
22. beszéd: Az önakarat átadása.....	6
23. beszéd: A lefüggönyözött ablakok.....	6
24. beszéd: Mi ott a központ?.....	6
25. beszéd: A „rózsát hintők” serege.....	6
26. beszéd: A közeledő halál percében.....	7
27. beszéd: Az „ilyenek” útrakelése.....	7
28. beszéd: „Accipe viaticum...”.....	7
29. beszéd: Innen – oda.....	7
30. beszéd: Szeretetből – örök Szeretetbe.....	7

Előszó

Kármelhegyi Boldogasszony **nem nyilvános** ünnep (mint Sárlos Boldogasszony sem). Azért rendszerezett beosztású és bőséges beszédvázlat közléssel nem vehetjük be a mi sorozatunkba. – De figyelmen kívül sem maradhat a jó magyar nép tisztelete miatt. Feladatunkat tehát úgy oldjuk meg, hogy a **bevezetésül** hozott kissé részletesebben kidolgozott beszédek után **rövid vázlatokban** útmutatást adunk azoknak a szónokoknak, akik a Kármelhegyi Szent Szűz tiszteletéről óhajtanak szólni. Vázlataink tehát rövidke ugyan, de sok **tárgyi** és igen sok költői **pedagógiai** gondolatot akarnak felvetni. – Lássuk ezeket egyenként.

* * *

Kissé kidolgozottabb beszédek

1. beszéd: Kincsekkel indulunk

(A szerzetesi hivatás)

Bev.: A Kármel áldott házának főnöknője ezt írta egyik jelöltjének: „Legnagyobb nehézsége lesz, gyermekem, az Isten ajándékainak tartott életkincsek porrázúzódása, mert ez a választottság isteni próbája”. – Bölcs és igaz beszéd, mert Kármel magaslatáról más színben pompáznak a föld és ég kincsei... Épp ezért kérdéssé tehető: mi ad itt helyes és igazi eligazodást? Vizsgáljuk csak meg az embernek Isten adta küldetését, hogy azután lássuk a követendő útnak ösvényét!

1. A köznapi embert az Úr adta kincsek értékesítésére küldi az Isten.

Alapvetésben igaz és helyes ez az elgondolás, mert minden, amit Isten adott, az életkincsnek mondható! Alapjában miénk, és ennek tökéletesítése, értékesítése a mi hivatásunk.

a) Miénk a **föld**... „Majd mondá az Isten: Íme, nektek adtam minden füvet, mely magot hoz, a földön, s minden fát, melynek benn a gyümölcsében van fájának megfelelő magva, hogy eledeltekre legyen...” (1Móz. 1,29).

b) Miénk az **uralom**... „És megáldá őket az Isten, és mondá: Szaporodjatok, sokasodjatok, s töltsétek be a földet s hajtsátok uralmatok alá...” (1Móz. 1,28).

c) Miénk a **kidolgozás feladata**. Bár ebben sok a kifelé való munka, mégis érték az egész. – Ámde még vonatkozásban is csak **akkor érték, s nagy érték**, ha a szellemiek szolgálatára használtatik. Nagyobb a szellem értéke, tehát szolgálat legyen a földiek hivatása! – Ne hidd, hogy ez lealázó – a földiekkel szemben! Az igazság ez: bár ez a nagy világ Isten áldása és minden gyönyörűsége Isten ajándéka, mégis világos, hogy a teremtmény elködösödése mellett a Teremtő fenségének kivillanása az értékek értéke.

2. A „kivételesen választott lelket” pedig az isteni kegyelem szórására indítja az Isten.

Van ebben nagy elhivatottság, amely isteni előrendelésen alapszik. Ez olyan adomány, amely összezúzza a földiek értékét és fenségét.

a) Alapvetése: a lelkiek helyes **meglátása**. Ez a kegyelem fényvetése. „Lehetetlen ugyanis, hogy aki egyszer már részesült a megvilágításban, megízlelte az égi ajándékot, megkapta a Szentlelket... aztán mégis elpártol...” (Zsid. 6,4-5).

b) Fejlődése: az isteni élet **élése**. Ez az egyéni tökéletesedés. „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

c) Kibontakozása: az isteni kegyelmi élet **sugárzása**. Ez pedig más ember lelki nemesítése. „A hitetlen férfit ugyanis megszenteli a felesége, a hitetlen asszonyt pedig megszenteli a férje. Különböző gyermekeitek tisztátalanok volnának, pedig szentek” (1Kor. 7,14). – Ebben a legtöbb – a befelé való tevékenység... Felfigyelés... hallgatás... elmerülés... nemesedés... A látszólagos kifelé való fordulás, az értékszórás is az Istenért történik... a **látszólag kifelé – fordulás** is belső örök érték – keresés, mert az embertestvér nemesítése Istenhez közelítésnek szent **belső munkája**. Olyan életbölcesség ez, amelyet így értékel az Írás: „Jóillatot fakasztok én, mint a szőlőtő, és virágomból pompás, dús gyümölcs terem... Kik fényt derítenek rám, örök életet nyernek” (Sir. 24,23 és 31).

Bef.: Mondjuk, hogy igaza van a Kármel főnöknőjének, aki azt mondta: „az Isten próbája – az életkincsek porrázúzása”. Aki ugyanis porrázúzza a hivatás kegyelmével indulva a teremtéssel adott

földi kincseket, az megkapja Magát az **Istent**. Így lesz „Kármel szüze” – az égi Atya **földön járó leánya**.

2. beszéd: Kármel virágszálai
(Dicsőítő beszéd: Kármel szentjei)

Bev.: A hegyek világából simává lankásodik a nagy világ csodakertje, és oromzati környezetében sziporkázóbb a napsugár sugárkévéje. A magasságok levegője is ózondúsabb, és így igényeskedve szívja magába a „hegyek ormának nemzedéke”. – Kármel hegye is ilyen oromzat. Válogatottak – a hivatottjai és színpompába bontakozók „életvirágai”. – Nézzük most kettőjüket – százaik és ezreik közül.

1. Nagy Szent Teréz az első.

a) Mint Kármel szüze – Isten választott leánya. Választotta az ég. De érték marad az ilyen élet és sohasem retteg az életúton: „Örökké emlékezetemben marad az igaz, rossz hírtől nem kell félnie, biztosan remélhet az Úrban szíve” (Zsolt. 111,7).

b) Mint külön választottja – a szenvedések rózsává változtatója. Tudta, hogy a szenvedés az örök élet útja. Tudta, hogy az Isten az élet célja. Ezért egész életét ez az imádság hatotta át: „Téged, Isten a Sionon, dicséret illet, fogadalmi áldozatot mutassanak be neked Jeruzsálemben. Mert te meghallgatod imádságomat, eléd járulnak mind az emberek” (Zsolt. 64.2-3).

2. Kis Szent Teréz a második.

A „virágszirom – szóró”... Az emberiségünknek örömeiket közlő...

a) Kármel rózsaszála. Ő maga az: Istennek tetsző és emberek életét is örvendeztető.

b) Az ember életét rózsaszirmmal beszórja. De ezt nemcsak példával mutatja, hogy a földi élet nemes gyönyörűségének **élvezetét** is biztosító! Mert itt boldog akar lenni az ember. És azután akar égbe térni a diadalmas lélek.

Bef.: Az „ég rózsái” a hegyen nyílnak és emberutat – szenvedéssel vagy szirmolevéllal – Isten felé egyengetnek.

*

Rövid beszédvázak

1. beszéd: Kármel, a hegyek „törpéje”, vagy „óriása”?

1. Emberi szemmel tekintve – törpe.

Gaurizankar magasabb!

2. Isteni szemmel nézve – óriások hegye.

Örök dala: „Az örökkévalóság királyának, a halhatatlan és láthatatlan, egyedülvaló Istennek legyen tisztelet és dicsőség mindörökkön örökké. Amen” (1Tim. 1,17).

2. beszéd: A magasságok áhítózoí

1. Az isteni lelkek világa – a hegy.

2. Isten népének otthona – az öröm.

3. beszéd: Ahol „színében elváltozik az élet”...

1. Onnan – messze látunk.

2. Onnan – Istent látunk...

4. beszéd: A csúcsok és ormok légköre...

Bev.: „Hegyek alján” (Weber)...

1. Tiszta a levegő.

2. Tiszta a „lélekerő”.

Bef.: „A hegyek ormán”... Ez a dal: „Gyógyíts meg engem, Uram, és meggyógyulok; szabadíts meg engem, és megszabadulok, mert dicsőségem te vagy!” (Jer. 17,14).

5. beszéd: Az „Úr tiszta hópelyhei”...

Bev.: Tátra csúcsa...

1. Kemény helyzeti energia férfiai.**2. Finom, leheletszerű életszüei.**

Bef.: A betegek gyógyhelye... Krisztus megváltott népe... „Hiszen tudjátok, hogy nem múlandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtlen Báránynak, Krisztus drága vére” (1Pét. 1,18-19).

6. beszéd: Ahol „ég és föld más színben látszik”...**1. A világtól távolodva – kicsik az értékek.****2. Istenhez közeledve – nagyok a lélekkincsek.**

„Eljött (Isten), hogy békét hirdessen nektek, a távollevőknek, és békét a közelieknek. Átala van mindkettőnknek szabad útja egy Lélekben az Atyához” (Ef. 2,17-18).

7. beszéd: A csend birodalma...**1. Néma a világ.****2. De beszédes az Úr.****8. beszéd: Kármel virágai között...****1. Csend az otthonuk.****2. Daloló az életük.****9. beszéd: Kármel lelke****1. Tiszta élet.****2. Istenanyai környezet.****10. beszéd: Munkahely – e a Kármel magánya?****1. Nemcsak a testi érték.****2. Hanem a lelki a döntő.****11. beszéd: Elszakadva – a közösségtől?****1. Látszatra – igen.**

Elhagyják a földieket. „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el amid van és árát oszd szét a szegényeknek, így kincsed lesz a mennyben” (Mt 19,21).

2. Valóban – soha.

Szeretet a légkörük. „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt” (Róm.13,8).

12. beszéd: Az egybefonódás valósága**1. Test és vér.**

Vérrokonság.

2. Munka közössége.

Hivatás – közösség.

3. Lelki közösség.

Lelki egység.

13. beszéd: A kármeli kapu**1. Zárt – a köznapi ember előtt.****2. Kétszárnyra nyílt – a lélekember előtt.****14. beszéd: A kármeli beöltözés****1. Eltemeti – a földieket.****2. Feltámasztja – az égietket.**

15. beszéd: Quid faciunt?

Bev.: Kíváncsi az ember („cirkuszsátorhasadék inas népe”?!)

1. Mindent – maguk.
2. Mindent – lelkekért.

16. beszéd: Ez is „Szent Szűz tisztelet”?

1. A tiszta életben.
2. Csendes, zajtalan munkában.

17. beszéd: A sötét köntös

1. Védi a testet.
2. Védi a lelket.

18. beszéd: A sarutlan talpak

1. Tapossák a földet.

„Vessük le hát a sötétség tetteit, s öltük magunkra a világosság fegyvereit. Élünk tisztességesen, mint nappal...” (Róm.13,12-13).

2. Igénylik az eget.

„Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istené. Ő vigasztal meg minket minden szomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk szomorúságunkban másokat azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal meg minket” (2Kor. 1,3-4).

19. beszéd: Az olvasó ereje

1. Imával ismétlődik a Mester élete.
2. Életté rögződik az isteni élet mikéntje.

20. beszéd: Az önsanyargatás

1. Szabados a vágy.
2. Fék az önsanyargatás.

„Óvatosak és éberek legyetek. Ellenségtetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár körül, keresve, kit nyeljen el. Szálljatok vele szembe keményen a hit erejével...” (1Pét. 5,8-9).

21. beszéd: A terítetlen asztal

1. Tiszta a deszka.
2. De díszre a lélek önfegyelme.

22. beszéd: Az önakarat átadása

1. Én!?
2. Az Úr helyettese!?
3. Ő!

23. beszéd: A lefüggönyözött ablakok

1. Ne járjon ki és be a világ fénye.
2. De világítson örökké az Isten mécse.

24. beszéd: Mi ott a központ?

1. Alanyilag: a lélek.
2. Tárgyilag: a Mester.
3. Példaképpileg: a Szent Szűz.

25. beszéd: A „rózsát hintők” serege...

1. Emberútra...
2. Krisztus útjára...

- 26. beszéd: A közeledő halál percében**
1. Könnyű válni – az „elhagyott világ”-tól.
2. Öröm várni – az Isten világát.
- 27. beszéd: Az „ilyenek” útrakelése...**
1. Ködösödése – a földieknek.
2. Fénybelobbanása – az égieknek.
- 28. beszéd: „Accipe viaticum...”**
1. Krisztussal – indulhatsz.
2. Angyalokkal – szárnyalhatsz.
- 29. beszéd: Innen – oda**
1. Számkivetésből...
2. Hazatérek.
- 30. beszéd: Szeretből – örök Szeretbe**
1. Szeretetáldozat volt – az életem.
2. Szeretetélvezés – a jutalmam.

* * *